

พระราชบัญญัติ
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ៣៥៦)
พ.ศ. ២៥៥២

กฎมิพลอคุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ១៥ ກຽມງາມ ພ.ສ. ២៥៥២
เป็นปีที่ ៥៥ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์บางกรณี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ២២១ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ៣ (១) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ១០) พ.ศ. ២៥៥៦ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ១ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ៣៥៦) พ.ศ. ២៥៥២”

มาตรา ២ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
มาตรา ៣ ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ៥ ภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด ៥ และอากรแสตมป์ตามหมวด ៦ ในลักษณะ ២ แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้ประกอบกิจการซึ่งเป็นบริษัทมหาชน์จำกัด หรือบุริษักจำกัด สำหรับมูลค่าของฐานภาษีรายรับ หรือการกระทำตราสาร ที่เกิดขึ้นหรือเนื่องมาจากการที่ผู้ประกอบกิจการดังกล่าวโอนกิจการบางส่วนให้แก่กันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี

กรมสรรพากรประกาศกำหนด ทั้งนี้ เนพะการโอนกิจการที่ได้กระทำภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ประกอบกิจการขาดสภาพคล่องทางการเงินหรือมีภาระหนี้สินจำนวนมาก อันส่งผลให้ผู้ประกอบกิจการดังกล่าว ต้องล้มละลายหรือปิดกิจการลง และส่งผลกระทบต่อระบบสถาบันการเงินและเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยรวม ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งเป็นบริษัทมหาชน์จำกัดหรือบริษัทจำกัดปรับปรุงโครงสร้างองค์กรโดยการโอนกิจการบางส่วนให้แก่กัน เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ ให้แก่ผู้ประกอบกิจการซึ่งเป็นบริษัทมหาชน์จำกัดหรือบริษัทจำกัด สำหรับมูลค่าของฐานภาษี รายรับ หรือการกระทำการสาร ที่เกิดขึ้นหรือเนื่องมาจากการที่ผู้ประกอบกิจการดังกล่าว โอนกิจการบางส่วนให้แก่กันตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด ทั้งนี้ เนพะการโอนกิจการที่ได้กระทำภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้